

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 6. Oktober d. A. blev enhver Udlevering af Drikkespiritusk fra Spritfabrikerne her i Landet indtil videre forbudt, og det paabødes Fabrikerne at opgive Størrelsen af de Beholdninger, de laa inde med. Efter derefter foretagne Opgørelse har det vist sig, at Fabrikerne Beholdninger af Akvavit og Brændevin androg henimod 400 000 Liter ren Alkohol (100 pCt.), saaledes at 100 000 Liter var Taffelakvavit, 100 000 Liter fuselfri Akvavit og 180 000 Liter almindelig Brændevin. Idet man maa gaa ud fra, at i det kommende Aar, i hvilket en Fordeling af dette Kvantum vil finde Sted, Produktionen af Drikkespiritusk i øvrigt midlertidig vil være ophørt, har man ment, at Staten af den sjældnere og derfor mere efterspurgte Vare bør indvinde en betydelig større Afgift end den ved Loven af 17. Marts 1917 fastsatte Tillægsafgift til Imødegaaelse af den overordentlig store Udgift, der vil medgaa til Befolkningens Forsyning med saadanne nødvendige Næringsmidler som Smør, Fedt og Mælk. Man har derfor fundet det ubetænkeligt at fastsætte en Tillægsafgift paa 7,50 Kr., 7,00 Kr. og 6,50 Kr. for henholdsvis Taffelakvavit og lign., fuselfri Akvavit og Brændevin, hvilket tilsammen kan anslaaes at ville indbringe Staten ca. 8 Mill. Kr.

Til § 2.

Under Hensyn til at der foreslaas en saa betydelig Afgift af den indenlandske Spiritusk, der udgaar til Forbrug fra Landets Spirituskfabriker, har man anset det for rimeligt ogsaa at skride til en forhøjet og dertil nogenlunde svarende Tillægsafgift paa de fremmede Spiritusosa, der muligvis kunde blive indført her til Landet i den kommende Tid, og man har her ikke ment som ved Loven af 17. Marts 1917 at kunne benytte Detailprisen som Grundlag, men har valgt at fastsætte en bestemt Afgift af 10 Kr. for en Liter Spiritusk af 50 pCt. Styrke, ud fra hvilken Regel Afgiften vil blive beregnet for den enkelte Vare, dog saaledes at Tillægsafgiften i intet Tilfælde maa udgøre et mindre Beløb end det, der fremkommer ved Be-

regning af Tillægsafgiften efter Reglerne i Lov af 17. Marts 1917.

Til §§ 3 og 4.

Hidtil har der været ydet en Godtgørelse af 76,7 Øre for hvert kg. af 100 pCt. Styrke denatureret Spiritusk, hvilket betød fuld Godtgørelse af den svarede Afgift. Efter denne Regel har Statskassen i Maanederne Marts—Oktober 1917 ydet en Godtgørelse af ca. 1½ Mill. Kr. eller pr. Maaned henimod 200 000 Kr. Da man kan gaa ud fra, at Beløbet ikke vil blive mindre i den kommende Tid, har man ment at burde nedsætte Afgiftsgodtgørelsen til det halve, hvorved Staten vil indvinde godt 1¼ Mill. Kr. i det Tidsrum, Loven foreslaas at gælde. Ved Anvendelsen af den denaturerede Spiritusk kan denne Nedsættelse i Afgiftsgodtgørelsen ikke antages at faa nogen kendelig Indflydelse under de nuværende Forhold.

Af ganske lignende Grunde som her anført for den denaturerede Spiritusk foreslaas det, at Fritagelsen for Tillægsafgift efter Lov af 17. Marts 1917 af Spiritusk, der anvendes til teknisk Brug, bortfalder, ligesom det allerede har fundet Sted for Spiritusk, der anvendes til de i Vinloven af 13. Oktober 1917 omtalte Varer. Dog har man forbeholdt Finansministeren i ganske særlige Tilfælde, hvor samfundsmæssige Hensyn kan gøres gældende, midlertidig at tilstaa Fritagelse. Statskassens Indtægt ved denne Ændring anslaaes at ville beløbe sig til ca. 2¼ Mill. Kr.

Til § 6.

Ved denne Paragraf bringes Bestemmelserne om Tilbagebetaling i Overensstemmelse med de tilsvarende Bestemmelser i Vinloven af 13. Oktober 1917.

Til § 7.

I denne Paragraf gives de nærmere Regler for denne Lovs Ikrafttræden og Ophør, ligesom det foreslaas, at Udløbstiden for Spirituskloven af 17. Marts 1917 forlænges fra Udgangen af Marts til Udgangen af December 1918. Herefter vil alle de Bestemmelser i Loven af 17. Marts 1917, som ikke er forandrede i nærværende Lovforslag, vedblivende være gældende.